

maatte interessere ham meest, at Jernbanen gik den lige Retning imellem Odense og Nyborg. Jeg skal nu kun tilføie, hvad jeg den Gang forglemte, at da Afstanden imellem Odense og Hjerteminde kun er tre Mile, medens der fra Odense til Nyborg er fire Mile, vilde det med Hensyn til Forbindelsen imellem Odense samt det øvrige Fyen og Sjælland maaskee ofte være af Bigtighed, naar en Jernbane forbandt Odense ikke alene med Nyborg, men ogsaa med Hjerteminde, at man kunde pølge imellem disse to Byer til Overfarten over Beltet.

Da Ingen videre begjærede Ordet, oplæstes

L o v

angaaende

Bemyndigelse til at meddele Eneret til at anlægge og benytte en Jernbane igjennem Fyen

(saaledes som Forslaget til samme findes i Anhang A, Sp. 653),

og ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges den eenstemmigt med 35 St.

Formanden: Loven bliver derefter at tilfille Conseilspræsidenten.

Derefter bliver efter Dagsordenen at foretage Forslag til Lov om Anlægget af en Jernbane i Nørrejylland. (Lovforslaget findes i Anhang A, Sp. 665—70).

Denne Sag er til 1ste Behandling.

Groofs: Ifølge de tidligere Forhandlinger imellem Regjeringen og Rigsdagen om en Længdebane i Jylland og de i denne Henseende trufne Foranstaltninger har det billigt viis maattet forundre Thinget at see et Forslag til en Tvarbane blive forelagt, hvorved Længdebanen fillies i endnu fjernere Udsigt. Jeg tvivler ikke paa, at Rigsdagens Majoritet langt hellere havde ønsket, at de Penge, der ville medgaae til Tvarbanen, vare blevne anvendte til Paabegyndelsen af en Længdebane;

men Spørgsmaalet, hvad man ønsker, maa man jo i dette som i alle Livets Forhold, naar det kommer til Stykket, underordne, hvad man kan opnaae, og det er i dette Tilfælde en Tvarbane. Ved denne maa der imidlertid tages det vigtige Hensyn, at den ikke kommer til at gaae directe imellem Aarhus og Randers for ikke at præjudicere — eller ialtsald paavirke Balget — af den eventuelle Længdebanes Retning. Som det høitærede Thing vil see, er dette Hensyn ogsaa taget i det nu foreliggende Forslag, og da formodentlig intet af Thingets Medlemmer vil nægte, at det foreliggende Forslag til en Tvarbane kan have sin store Nytte, saa er der vist neppe Andet for Thinget nu at gjøre end at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er kommet til os. Jeg mener nemlig, at det kan umuligt hjælpe at ville modificere det; man maa enten antage eller forkaste Forslaget, og det Sidste er vist neppe ønskelig.

Taug: Det er med Glæde, Tilfredsstillelse og Anerkjendelse, at jeg idag hilser det Forslag, som nu her foreligger, efterat det for ikke lang Tid siden syntes at være endnu meget fjernt. Det er med Glæde, at jeg har seet det gaae igjennem det andet Thing og nu at komme hertil, og jeg vil paa det hjerteligste anbefale det, idet jeg anbefaler det til en billig og hurtig Behandling her i Salen. Det er vel henvend 20 Aar siden, jeg første Gang foer paa Jernbanen, det var paa en Vet, som jeg en 16 Aar iforveien ogsaa havde befaret, men paa en ganske anden Maade; paa daarlige Beie, med daarlig Befordring, maatte vi bruge et Par Timer til hver Mil; her med den nye Jernbane gik vi Milen i 10 Minutter — Ja! det var en Forandring. Da sølte jeg strax, hvad Undergjæringer en saadan hurtig Communication kunde gjøre, hvad Civilisationen derved vilde vinde, at den civiliserede Verden kunde sammentrænges paa en Ottendedeel af det Rum, den forhen havde indtaget. Jeg ønskede da ogsaa, at mit kjære Fædreland, min Provinds og min Egn engang i Tiden maatte nyde godt af en saadan Indretning, og siden den Tid har det været min stadige Tanke. Jeg